

BR GABRIEL BAJA

geboren te Wae Paci (Flores) op 25 februari 1970
overleden te Jakarta
op 12 november 2003

Men kan zich moeilijk voorstellen hoe een jonge kerel uit hartje Flores (Indonesia) er toe komt om broeder van O.L. Vrouw van Lourdes te willen worden. Dat Br. Gabriël reeds op jonge leeftijd een zoeker was, blijkt wel uit zijn levensloop. Zijn lagere school doorliep hij, zoals alle jongens en meisjes in zijn geboortedorp, gewoon ter plaatse. Maar al op 13 jarige leeftijd trok de jonge Baja naar de dichtstbijzijnde provinciestad Ruteng om daar lager secundair onderwijs te volgen. En voor de volgende fase, het hoger secundair onderwijs, was zelfs dat niet voldoende. Hij trok steeds verder weg - de wereld in - en koos voor Dili, de hoofdstad van het toenmalige Oost-Timor. Oost Timor was toen de jongste provincie van Indonesia, geannexeerd weliswaar, maar vast en zeker een braakliggend terrein waar nog heel wat te ondernemen viel.

Het kan bijna niet anders: de jonge Baja droomde van een avontuurlijke toekomst en was bereid om daarvoor de nodige offers te brengen.

Drie, vier jaar later belandt hij in de hoofdstad Jakarta. Misschien was de aanblik van het primitieve Dili een stimulans om eerst elders de nodige kennis en levenservaring op te doen om daarna terug te keren en aan de slag te gaan. Een jaar lang leerde hij het leven in een grootstad kennen, volgde een cursus boekhouden, zocht werk en deed allerlei hand- en spandiensten om in zijn levensonderhoud te voorzien en zijn studie te betalen. En intussen leerde hij ook nog de broeders van Budi Mulia kennen.

Dit moet zijn toekomstvisie in een heel ander daglicht hebben geplaatst.

Niet zo maar op eigen houtje op zoek gaan, de wijde wereld intrekken, nieuwe gebieden ontwikkelen ... , maar de uitnodigende roepstem volgen van God die in zijn leven steeds meer betekenis begon te krijgen. Weliswaar nog steeds een avontuur, maar nu onder leiding van de Heer zelf. Voor iemand die afkomstig is van Flores - in hun eigen ogen zowat de bakermat van de katholieke kerk - moet dit een ideale levensvervulling zijn geweest.

Toch was Br. Gabriël gedurende zijn opleiding als broeder eerder een 'rustig en wat teruggetrokken type. In zijn ogen kon je het vaak zien: mijmeren, filosoferen, en intussen blijvend op zoek zijn naar 'iets dat het zou moeten worden'. Na zijn eerste professie op 1 juli 1999 was hij, aanvankelijk op het landbouwproject van Kabanjahe en later in het internaat van Pangururan, de jonge broeder die meehelpt, voor en na de klusjes opknapt, en zo doende leert om steeds meer verantwoordelijkheid te dragen.

Het mijmeren is gebleven maar 'wat het zou moeten worden' werd een steeds groter vraagteken. Het begon met aanvallen van hoofdpijn, later kwam daarbij nog een vrijwel chronische ontsteking van de slijmvliezen.

Het verdict heeft niet lang op zich laten wachten. Br. Gabriël was ongeneeslijk ziek. Maar hij liet zich daardoor niet ontmoedigen en hij vond veel steun bij zijn vaste vrienden. Even zag het er naar uit dat hij alsnog verpleging zou gaan studeren. Maar het zat er niet meer in.

Alles leek er op dat er van toen af maar één weg over bleef die al spoedig zou blijken een kruisweg te zijn. En weg van lichamelijk en geestelijk lijden, van hoop en wanhoop, even aan de kant gaan zitten om daarna met veel moeite toch weer verder te gaan. Geneeskundige behandelingen, alternatieve therapieën en gebed hebben hem in deze periode zeer zeker geholpen. Hij voelde zich gesteund door medebroeders, familie en

vrienden. Maar het bleef een weg van tweestrijd: hoop op genezing naast periodes van ontmoediging, soms opstandig, soms gelaten... achttien lange maanden. In bijbelse termen is dat een periode van drie jaar: zijn openbaar leven. Tot Br. Gabriël uiteindelijk op 33-jarige leeftijd- net zo oud als Jezus - onder zijn kruis bezweek.

Goed dat Br. Gabriël - zeker naar het einde toe - wist dat aan de andere kant van het kruis de verrijzenis wacht. Goed ook dat de broeders van de Indonesische provincie dat weten. Het maakt het verlies van een jonge medebroeder gemakkelijker om te dragen.

Wij mogen geloven dat Br. Gabriël uiteindelijk gevonden heeft wat hij zocht: het Eeuwige Licht dat alle duisternis verlicht en alle onzekerheid wegneemt uit het hart. Moge de herinnering aan Br. Gabriël Baja voor ons een blijvende aanmoediging zijn om ook dat Licht op onze levensweg te volgen.

Hij ruste in vrede.